

ALAPTANÍTÁSOK

Szolgálati ajándékok 1. – Mit jelentenek a szolgálati ajándékok?

A mai napon a szolgálati ajándékokról fogunk tanítani.

Efezus 4:11

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul, némelyeket evangélistácul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítócul.”

1Korinthus 12:27-28

„Ti pedig a Krisztus Teste vagytok, és tagjai rész szerint. És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodsor prófétácul, harmadsor tanítócul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit.”

Róma 12:4-8

„Mert miképpen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig nem ugyanazon cselekedete van: Azonképpen sokan egy Test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk. Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, akár prófétálás, a hitnek mértéke szerint teljesítsük; Akár szolgálat, a szolgálatban; akár tanító, a tanításban; Buzdító, a buzdításban; az adakozó szelídséggel; az előljáró szorgalmatossággal; a könyörülő vidámsággal tegye.”

A mai napon tehát Jézus Krisztus szolgálati ajándékairól tanítunk.

Ezeket az ajándékokat elsősorban a szolgálati elhívások mellé adta, amint ismerjük ezt az 5 fajta elhívást: az apostoli elhívás, a prófétai elhívás, az evangélisták elhívása, a tanítók és a pásztorok.

Nem tudom eléggé hangsúlyozni, ezért nagyon fel szeretném hívni a figyelmeteket, hogy ezeket az elhívásokat *Isten* helyezte el a gyülekezetbe! Ezeket a szolgálatokat *Isten* helyezi a gyülekezeti testbe! Mert nagyon nagy a különbség, amikor ember nevez ki valamit, és helyez el a gyülekezeti testben, és amikor Isten hív el, és Isten nevez ki! Ennél erősebben nem tudom a különbségét megtenni.

Ezeket a szolgálókat, amelyeket *Isten* helyez a gyülekezetbe, azok nem a természetes ajándékokon alapulnak, hanem a szellemi, természetfeletti ajándékokon!

És nem azért lép valaki a szolgálatba, bármelyik szolgálatba, mert úgy érzi, hogy neki azt meg kell tennie, vagy neki ahhoz kedve van. Nem azért lépsz a szolgálatba, mert valaki azt mondta, rólad, hogy te oda nagyon jól beillnél, és alkalmas vagy rá, vagy pedig azért, mert úgy érzed a szívedben, hogy szeretnél valami nagy, szent, hatalmas dolgot tenni az Úrnak, és kinevezed magadat ezek közül egynek. Vagy pedig látod, hogy valamilyen területen szükségeltetik ilyen elhívás, és ki akarod tölteni ezt. Mert *Isten* küldi ezeket a szolgálatokat a gyülekezetbe!

Ha Isten hív el, akkor fel fog szerelni ezekkel a képességekkel. Szellemi ajándékokat fog adni neked. Mert ezek a szolgálatok nem a természeti képességeinken alapulnak, hanem szellemi, természetfeletti ajándékokon!

Azok, akik valóban Istentől kapnak elhívást a szolgálatra, mindannyiuknak kell, hogy legyen természetfeletti ajándékaik a szolgálatban!

Van sokszor, hogy az emberek próbálják az Újszövetségben megtörtént eseményeket ráhúzni az ő elhívásukra, és ezért nagy szervezeteket építenek föl - és ezáltal mindig olyan fog létrejönni, amit ember alkotott, ami az emberi test alkotása, ami nagyon testi, a hústestünkhöz kötött. Ezekben az emberi szervezetekben az emberek neveznek ki embereket alattvalóknak, és ezért az egész emberi jellegű. Olyanokat neveznek ki, akiknek valóban nincs elhívásuk Istentől. Bizonyos hivatalokat olyan emberekkel töltenek ki, akiknek nincs Istentől elhívásuk.

Voltunk már olyan alkalmakon, ahol találkoztunk fiatalokkal. Elmondták, hogy: *ez az illető apostol, a másik próféta* - és így tovább, és nagy hallelujában örültek így az Úrnak. Ez írásokon alaptalanul létező jelenség! Mert *Isten* teszi meg ezt! Isten küld némelyeket a gyülekezetbe! És Isten fogja a természetfeletti tulajdonságait megadni annak, akit elhívott. Tehát Isten képessé teszi az elhívottját arra, hogy az Őáltala elhívott hivatalt betöltse – másképp nem hívta volna el.

2Korinthus 10:12, 18

„Mert mi nem merjük magunkat azokhoz számítani, vagy hasonlítani, akik magukat ajánlják; de azok magukat magukhoz mérvén és magukhoz hasonlítván magukat, nem okosan cselekszenek... Mert nem az a kipróbált, aki magát ajánlja, hanem akit az Úr ajánl.”

Nagyon sok Igét lehetne ezzel a témakörrel felhozni, de úgy gondoltam, hogy ez a kettő elegendő, mert úgy gondoltam, hogy ebből a kettőből pontosan megértitek, amit szeretnék. A korai gyülekezeti korszakban olyanokat cselekedtek ezek az Isten elhívottjai, hogy az egész világot megforgatták – és ez az első generációja volt a gyülekezeteknek. És nem természeti ajándékokkal tették ezt, természeti erővel, hanem szellemi ajándékokkal.

Nem arról van szó, hogy elleneznénk a tanultságot, de annál többre van szükségünk, mint tanult szolgálókra. Arra van szükségünk, hogy olyan szolgálók legyenek a szolgálatban, akik természetfeletti ajándékokkal vannak megajándékozva.

A korai gyülekezetben is a szolgálók természetfeletti ajándékokkal szolgáltak. A szolgálat az természetfeletti szolgálat kell, hogy legyen. Nem természeti ajándékokkal, hanem természetfeletti, Isteni ajándékokkal! Ha mi azt a munkát végezzük, amit Isten akar tőlünk, hogy végezzük, akkor nekünk is természetfeletti ajándékokban kell működnünk - pontosan úgy, ahogy a korai gyülekezeti korszakban történt, mert máshogy nem lesz elvégezve a munka.

Nagyon sokan vannak, akik egyszerűen az idejüket pocskolják.

A legfontosabb, amit mindenkinek tehát látnia kell, hogy a szolgálati elhívásoknak szolgálati ajándékokon kell alapulni! Nagyon fontos, hogy ne keverjük össze az utánzatokkal, a mesterséges emberi csinálta dolgokkal! Mert az emberek sokszor megpróbálják utánozni az eredetit - de ez nem fogja betölteni a helyét. Nem fogja Istent kielégíteni, és nem fogja a munkát sem betölteni.

Nagyon fontos, hogy ne akarjuk senki másnak a szolgálatát utánozni, hanem pontosan azon a helyen legyél, és azt a szolgálatot vigyed, amire elhívott téged Isten!

Nem címkéket ragasztunk fel emberekre, mint címkéket ragasztunk az üres edényekre. Nem erről van szó! Százával találkoztam már a szolgálatban olyanokkal, akik magukat nevezték ki, hogy milyen hatalmas erővel bírnak, és milyen hatalmas elhívásuk van, milyen hatalmas szolgálatuk van. Az igazság az, hogy ezek az emberek általában végig sem olvasták egyetlen egyszer sem a Bibliát. Néhányuk újjá volt már születve – nem az összes. De Isten nem ken föl kezdőket!

Nagyon sokszor fanatikusokkal is fogtok találkozni ezen a területen! De ettől nem szabad, hogy bátorságotokat vesszétek, és eltávolodjatok az igazítól, az eredetitől!

Mindenki tud saját magára egy szép címkét ragasztani, hogy ő kicsoda, vagy talál valakit, aki megengedi neki, hogy ő magára kiragasszon egy címkét. De ahogy mondtam: minden fajta üres edényen lehet egy csodálatos címke, de nincs semmi abban az edényben! Attól a csodálatos címkétől, ami ezen az üres edényen van, az edény még nem lesz tele, az edénynek nem lesz tartalma. Attól a címkétől az edény még nem fog megtelni azzal, ami a címkén van.

Az igazi szolgálati ajándékok nem névben jelennek meg, hanem erőben! Az ajándékok fogják létrehozni a hivatalt, az elhívást. Nem kell aggodalmaskodnod, és nem kell magadat valamivé tenned! Hagyjad, hogy Isten tegye! Ezért van tehát az *Efezus 4:11*.

Figyeljétek: „*Ő adott*” – tehát Isten adja.

Efezus 4:11

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul, némelyeket evangélistácul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítócul.”

Ő adott tehát ajándékokat! Mikor történt ez?

Efezus 4:8

„Ezért mondja az Írás: Fölmenvén a magasságba, foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek.”

Azt mondja tehát itt az Ige, hogy Jézus ajándékokat adott az embereknek. Jézus Krisztus az Atya jobbára magasztaltatott föl, és ott ül jelenleg is, és a mennyei trón terméből, a királyi teremből, a királyok palota terméből adott ajándékokat az embereknek.

Efezus 4:9-12

„Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire? Aki leszállott vala, ugyanaz, aki fel is ment, feljebb minden egeknél, hogy betöltse a mindenséget. És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére.”

Milyen hosszú időre adta ezeket a szolgálatokat? A következő Igéből megkapjuk a választ:

Efezus 4:13

„Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére.”

Tehát azzal ellentétben, ahogy azt sokan gondolják, és elképzelik, hogy ők csak belépnek a szolgálatban, szükségük lenne arra, hogy tudják, hogy ez hogy születik, hogy létezik a szent elhívás. Azokat, akiknek szolgálatokat ad az Úr, azokat *elhívja* a szolgálatra!

Ezért van az, hogy a gyülekezetekben nincs természetfeletti erő-megnyilvánulás, és lesüllyednek a természeti körökbe, és ezért van az, hogy a Szellem igazi mozdulásai, az igazi erő-megnyilvánulásai helyett csak a testben való munkálkodás, a sírás és a nyöszörgés van jelen. Ezek az emberek nem szent célból történő elhívást töltenek be, és nincs ajándékuk Istentől, és a saját emberi érvelésük alapján próbálnak megállni ezekben a hivatalokban. Az ő saját emberi akaratukat töltik be. Azokká válnak, amelyekké ők saját maguk akarnak, vagy azt csinálnak, amit ők saját maguk akarnak csinálni, anélkül, hogy Isten szent elrendelése ott lenne az életükön, vagy anélkül, hogy Isten szent elhívása ott lenne fölöttük - és ezért Isten kenete sincs rajtuk.

Szoktam eljárni nagy hívő összejövetelekre, és vannak olyanok, akik saját magukat kinevezvén prédikátoroknak, fölkelnek és prédikálnak. Abban a percben, amikor megszólalnak, meg tudod mondani, hogy nincsenek elhívva Isten által.

Egyszer elmentem egy sátoros evangélista összejövetelre. Egy hatalmas sátorban rengeteg hívő. Nem ismertem ezt az embert, ő sem ismert engem. Tudjátok, mit tett? Kihívott engem, hogy beszéljek. Tudjátok, miért? Kíváncsi volt arra, hogy van-e kenetem Istentől - mert elmondta nekem az alkalom után. *Nem tart hosszú ideig, hogy megállapítsam azt, hogy valóban van-e keneted Istentől* – mondta nekem.

Amikor valaki a beszédét elkezd, az egyharmada, vagy a második harmada után már biztonsággal meg tudod mondani, hogy van-e Istentől elhívása az illetőnek, vagy nincs.

Egyszer Ausztráliában egy neves szolgáló meghívott egy kis gyülekezeti pásztort az alkalmára, hogy szolgáljon. Ott volt egy párezer ember jelen, és ez a fiatal vidéki fiatalember, elég kopottas ruhában. Gondoltam magamban, hogy: *ez az életében nem járt Bibliaiskolába, ez biztos nem tud semmit. Mi a jó csudának hívta ki ide ezt beszélni, ennyi ember elé?* Soha nem fogom elfelejteni! Ahogy kinyitotta a száját, abban a pillanatban leszállt a csodálatos kenet. Egy valóságos Isten fölmentje volt. Nem úgy nézett ki, mint aki olyan lenne, de fel volt kenve Istentől!

Ausztráliában a szolgálatomban nagyon csodával és kenetteljesen volt zenei szolgálat. Hármukat elvittem a Fülöp Szegetekre, és a Fülöp Szigetek legnagyobb gyülekezetébe, ahol 25 ezer hívő volt, kaptunk egy meghívást. Ahogy a többiek is a meghívásukra ott voltak, ők is várták a sorukat, hogy mikor kerülhetnek a színpadra énekelni. Ez a hagyomány, hogy ha külföldi országokból érkeznek vendégek, hagyják őket egy pár percre szóhoz jutni, és beszélni. Nem sok embert ismertem az ottaniak közül, egyet ismertem. Végül is sor került arra, hogy az én gyülekezetemből az énekesek kiálljanak, és énekeltek.

Az után az ének után tudjátok, mit mondott ez az illető? Azt mondta, hogy: *te Isten felkentje vagy. Tíz éve vagyok ebben a gyülekezetben – mondta -, de még itt Istennek felkent embere nem járt ilyen erővel.* Ezért aztán én meghívtam, hogy jöjjön el az én alkalmamra is.

Mert azoknak az embereknek a szolgálata nem az ő képességeiken alapulva indult el.

Amikor az emberek a saját képességeik alapján próbálnak szolgálni, akkor nem tudsz az embereknek adni olyan természetfeletti erőt, ami őket felemelné. Természetesen a szellemi erőről beszélek! Csak olyat tudsz adni, a mi a te természeti erődből jön. Lehet az ember tanult a felsőbb szintekig, de az ő üzenete, ha csak ebből áll, akkor nem más, mint egy intellektuális áramlat.

Nem vagyok ellene a tanultságnak. Én is egyetemem végeztem. Szükségünk van a tanulásra - de ha a szolgálatba akarunk belépni, akkor arra van szükségünk, hogy felismerjük, hogy Jézus Krisztus adta ezeket az ajándékokat Isten elhívására!

Én nem azért vagyok a szolgálatban, mert én oda akartam kerülni! Ez messzebb áll attól, amit valaha is elképzeltem, hogy fogok csinálni az életemben.

Mint sokan tudjátok, hogy vasúton dolgoztam, tehermozdonyokat vezettem, és mindezt addig tettem, amíg újjá nem születtem a szellememben. Egész életem végéig egy garantált, nagyon jól fizető munkám lett volna. 15-16 millió forintban, ha átszámolod, annyi az éves fizetésük a volt kollegáimnak jelenleg is. Ez egy nagyon jó alapkereset. Tehát, látjátok, nem azért vagyok ebben a jelenlegi szolgálatomban, mert én oda akartam kerülni.

Valaki megkérdezheti, hogy: *honnan tudod?* Mert az az ajándék, amit Isten belénk teremt, az az óhaj és vonzás az Ige után, az megteremti benned a vágyat. Volt egy belső készítményem. Nem azért mentem a szolgálatba, mert lett volna egy látomásom. Nem azért mentem a szolgálatba, mert hallottam egy hangot! Nem azért mentem a szolgálatba, mert olyan hatalmas természetfeletti megnyilvánulások történtek volna velem. Későbbiekben történtek ilyenek, természetesen! De azért mentem el a szolgálatba, mint nagyon sokan mások: egy belső készítményre kellett engedelmessé válnom, egy belső indíttatásra kellett engedelmessé válnom. Soha nem akartam ennek a belső hangnak ellenállni, és nem nyomtam el ezt a hangot. Ez a hang akkor jelentkezett, miután újjászülettem, és Szent Szellemmel betöltekeztem. Egyetlen egy dolog vezérelt: hogy megtanuljam Isten Igéjét.

Tehát fontos, hogy felfedezzétek, hogy Isten elhívása nem feltétlenül nagy látomások formájában fog történni veled! Az enyém sem így történt. Arra van szükség, hogy időt tölts el az Úrral, az Igéjével, és ezáltal belülről felfejlődj! Nem lehet helytelenül értékelni a dolgokat! A világon mindenhol látom, hogy az emberek ebbe a hibába kerülnek!

Van ezzel kapcsolatban egy vicc. Egy ember lát két betűjelet az égen - ez az ember eredetileg egy farmer volt -, és azt hitte magában, hogy Isten elhívta a szolgálatra. Ezért aztán otthagyta az addigi életét, és elszaladt a szolgálatba prédikálni, de semmi nem történt. Aztán egy nap leült, és elkezdett gondolkodni, hogy vajon mi is történt. Az a két betű, amit az égen látott, a G.P., annyit jelentett, hogy: *'menjél és vessél újra'* – ehelyett ő azt hitte, hogy *'menjél prédikálni.'*

Tehát szükség van arra, hogy időt töltsétek el magatokban, és megvizsgáljátok a belső indíttatást! Mert ha Isten elhív, akkor fel fog szerelni téged azokkal a szükséges természetfelettiakkal, amire szükséged van. Amire igazából szükséged van - és fogod tudni használni ezeket a szolgálati ajándékokat, amiket Isten neked adott. De még ebben is növekedned kell! És erre is időre van szükség!

Akik tehát elhívás nélkül lépnek be a szolgálatba, a végeredmény az lesz, hogy reménytelenül hűséget vesztek lesznek, mert nincsen természetfeletti megnyilvánulás és kinyilatkoztatás az ő szolgálatukban.

Arra van szükség tehát, hogy mindenki abban az elhívásban maradjon, amire Isten elhívta, és abban a lehető legjobbat teljesítse. És szükség van, hogy felfedezzék és felismerjék, hogy *Jézus* adta ezeket az elhívásokat.

Amikor felment a mennybe, akkor a trónról adta ezeket az ajándékokat, adta ezeket a csodálatos szolgálatokat, *Jézus Krisztus* testének a növelésére, a tanítására, a fejlesztésére, a szolgálat céljára, a szolgálat munkájára, amíg mindannyian egygyé válunk a hitben.

Szeretném még ezt elmondani: ezekben a szolgálati elhívásokban emberek ülnek. Emberek! Ez jelent férfiakat, és hölgyeket is. Tehát amikor emberekről beszélünk, akkor a teljes emberiséget vesszük figyelembe, mind a két nemet. Ezek a szolgálati elhívások pedig: apostoli, prófétai, evangélista, pásztori és tanítói elhívás – és ezek *Jézus* által adtak, egyéneknek. Az ajándék ezáltal tulajdonképpen a gyülekezetnek adatik, de embereken keresztül. Olyan embereken keresztül, akiket Isten elhívott.

Fülöp a Bibliában egy evangélista volt, evangélistának hívta el az Úr. Péter a Bibliában apostoli elhívást kapott. Pál próféta és tanítói elhívást kapott, és ezeket kellett betöltenie, mielőtt kapott volna apostoli elhívást. Pál és Barnabás apostolok voltak a pogányok számára.

Meg szeretnék jegyezni: és az a mód, amely által elhívást kaptak, az nem fontos. Az elhívás a fontos, és az, hogy engedelmes legyen valaki ennek az elhívásnak – ez a fontos! És amit ezek az elhívott emberek tettek Istennek, az pedig a legfontosabb!

Az én szívemben soha nem volt kétség az én elhívásomat tekintve, sem most, sem akkor, amikor 14 évvel ezelőtt elkezdtem a szolgálatomat. Egyszerűen annyit tudtam, hogy ennek a belső hangnak engedelmesnek kell lennem. Amikor a kezdetek kezdetén elindultam, bizony voltak nagyon nehéz, kemény területek, amit meg kellett járnom. Izraelben kezdtem, utána Dél Libanon területein kellett szolgálnom, és tudjátok, a háború kellős közepén voltam ott. Senki nem tudta annak idején ezt a határ átlépni, ezért Isten küldött egy prófétát. Én át tudtam kelni ezen a határon, mert nekem volt egy katonai útlevelem. Egy izraeli katonai útlevelem volt. De ez a próféta, aki az utamba jött, az mindenféle papírok nélkül tudott átkelni a határon. Ismertem ezt az embert, ezt a szolgálót előzőleg a Bibliáiskolából – és egy alkalomra készült, amire én is el akartam menni, de nem volt lehetőségem. Tudják, mit csinált, amikor odaért? Amikor egyszer egy alkalmon lehetősége volt, a kezét rám tette, és egy próféciát adott rólam. Azt mondta, hogy: *Isten felkentje vagy* - és folytatta, folytatta.

14 évvel ezelőtt ezt a belső késztetést, ezt a belső vezetést követtem.

Isten néha megadja az elhívásához a megerősítést, de nem mindig. Ha valakinek szüksége van a megerősítésre, akkor Isten megteszi ezt. Én mindig tudtam a bensőmben, hogy van elhívásom az Úrtól. Az Úr *Jézus Krisztus* megerősítette az én belső vezetésemet természetfeletti úton. De ez egy nagy elhatározás volt az én életemben, hogy elhagytam az országomat, és elhagytam a jól fizető állásomat. De én már előtte elhatároztam, hogy mindezt megteszem. Attól függetlenül, hogy megkaptam ezt a természetfeletti megerősítést, már előtte megtettem ezt az elhatározást.

Néha azt mondják az emberek, hogy: *neked erre szükséged volt*. Amikor az ember természetfeletti módon kap megerősítést az Úrtól, azt mondják, hogy ez általában nem jó jel, mert ez azt jelenti, nagyon sok nehézség elé nézel – ezért kellett az Úrnak megerősítenie.

Apostolok Cselekedetei 13:2

„Mikor azért azok szolgálnak az Úrnak és böjtölének, monda a Szent Szellem: Válasszátok el nékem Barnabást és Saulust a munkára, amelyre én őket elhívtam.”

Itt tehát három próféta, Barnabás és Saulus volt együtt, és miközben szolgáltak az Úrnak, és böjtöltek, a Szent Szellem szólt hozzájuk: az akaratát közölte velük. Nagyon érdekes, és nagyon fontos, hogy ezt lássátok: a Szent Szellem csak szólította őket arra a munkára, amire *már* elhívta. Már megkapták előzőleg az elhívásukat.

Az írás nem mondja, hogy a Szent Szellem hogyan szólt hozzájuk. Lehetséges, hogy az egyik próféta által szólt. De jegyezzétek meg a következőt: ez csak egy megerősítése a már előzőleg megtörtént elhívásnak! Barnabás és Saulus elhívása már előzőleg valóságos volt. Az elhívásukat nem akkor kapták, miközben böjtöltek. Előzőleg már mind a ketten, Barnabás és Saulus is betöltötték az elhívásukat.

Amikor pásztorokodtam, az én gyülekezetemben ismertem olyanokat, akiknek volt elhívásuk az Úrtól arra, hogy prédikáljanak – és ezt tudtam az én szellememben. De arra vártam, hogy ők is meggyőződést kapjanak erről a szívükben, mert nem akartam, hogy azért tegyenek bármit is, mert én mondtam nekik. Mert így nem sokáig tart az elhatározás.

Mert ha egy prédikátornak ki kell lépnie, és sok-sok nehézségbe kell ütköznie - és ez bizony megtörténik, az élet krízisei és a tesztjei által. Mindannyiunk számára létezik ez! És akkor azt mondják a nehézségek közepette, hogy: *az X.Y. mondta nekem, hogy erre a munkára menjek, és nem is vagyok benne biztos, hogy Isten hívott el erre a munkára.* Ezért saját magatokat kell elszánni, és a saját szíveteket kell odaadni az Úrnak a munkára!

A Bibliaiskolánkba érkezett valaki annak idején, és megkérdezte, hogy van-e valaki, aki elszánta a szívét arra, hogy Európába menjen szolgálni. Én akkor még életemben nem jártam ezekben az országban, de a szívemben elszántam magam 14 évvel ezelőtt, hogy tengeren túlra megyek az Urat szolgálni. És ezután a meghívás után csak 1-2 évre mentem el.

Ezért arra van szüksége mindenkinek, hogy saját maga szánja oda az életét az Úrnak, mert van, amikor az út nagyon nehézé válik. A hitedet meg fogja próbálni a sok nehézség. Az életkrízisek, az életpróbák mindannyiunk számára ott vannak!

Vannak olyanok, akiknek az az elképzelésük, hogy minden egyszerűen az ölükbe fog hullani. A végén minden tökéletesen összeáll a számodra.

És az én hitem 14 évvel ezelőtt teljesen más volt, mint jelenleg.

Ha kilépsz a szolgálatba, és szembesülsz olyan dolgokkal, amelyekkel szembesülnöd kell, szükséges, hogy a saját elszánásodat odaadd az Úrnak, a saját szívedet elszándd az Úrnak, hogy utána ne tudjál senkire se rámutatni, hogy ki a hibás. És utána a te lépésedet Isten meg fogja erősíteni.

Nem mondom soha senkinek ezért, hogy úgy érzem, hogy van elhívásuk az Úrtól – hacsak az Úr nem mondja nekem. Nagyon sok olyan ember nőtt fel a kezem alatt, akik jelenleg pásztori, vagy evangelizációs munkát végeznek. És ez egy csodálatos világ: látni azokat szolgálatban, akik alattad növekedtek, hogy segíteni tudtam nekik abban, hogy a szolgálatukat elkezdjék! De mindenkinek saját magának kell elszánnia az életét a szolgálatra!

Nem az a fontos, hogy milyen módon kerülsz a szolgálatba!

Két évvel ezelőtt, amikor Ausztráliában voltam, és hazalátogattam, találkoztam egy kedves barátommal. Egy hosszú ideig alattam egy pásztori munkát végeztem. Megkérdeztem tőle, hogy van-e kedve hozzám csatlakozni, Európába jönni, és mellettem dolgozni. Ő viszont előzőleg imádkozott, és azt mondta az Úrnak, hogy ha az Úr őt akarja Európába, akkor megkéri, hogy rajta keresztül szóljon neki, és hívja meg. És a rövid idő, amit ott töltöttem, ő volt az egyetlen szinte, akivel beszéltem. Jelenleg Romániában él a barátom, és szolgálja az Urat.

Lehetséges, hogy neked is van elhívásod az Úrtól az életeden. Nem kell, hogy sokáig várj, kezd el, lépjél ki, és Isten tökéletes akaratába kerülhetsz!

Amikor én először négy évvel ezelőtt jöttem Európába, egyszerűen csak látogatóként jöttem, megnéztem, hogy egy evangélista társam milyen munkát végez. Megkérdezte tőlem, hogy mit gondolok Magyarországról, és hogy miért nem jövök én Magyarországra. Közel másfél évet töltöttem el Csehszlovákiában, mielőtt Magyarországra jöttem volna. Tehát egy bizonyos idő kellett ahhoz, hogy megtaláljam azt a helyet, ahová Isten rendelt engem. De a hitünket nem szabad az Isten által történő megerősítéshez kötni! És nem is kell a hitedet arra alapoznod, amit mások hisznek rólad!

Én sem fogadom el a többiek véleményét az én szolgálatomról, hogy mit hisznek arról.

Azt sem kell elfogadni a szellemedben, ami nem az írásokon alapul!

A próféciák nem hagyom, hogy vezessenek! Csak azokat a próféciákat fogadom el, amelyek a szívemben lévő igazságokat megerősítik.

A következőt is elmesélem neked: ne tegyél olyat, amit valaki más mond neked, hogy neked meg kellene tenni, vagy valami kinyilatkoztatás, amelyet valaki kapott rólad! Vagy valakinek valami nagy látomása volt rólad, vagy valaki hatalmas próféciát adott fölötted, vagy valakinek egy Ige adatott a szívébe rólad az Úrtól - mert az Úr azt a te szívedbe fogja helyezni! Csak akkor fogadd el a többiek üzenetét, ha azok a te szívedben lévő igazságokat megerősítik! Ebbe még én is beletartozom. Ne fogadj el tőlem semmit, csak azt, ami a te szívedben már igazságként ott volt, vagy amit az Úr neked mondott előzőleg.

Nem azért vagyunk, hogy megítéljessük egymás kinyilatkoztatásait! Mert nem ez a dolgunk! Jézus Krisztus testének többi tagjai szintén a szívükben hordják a Szent Szellemet. Nem te vagy az egyetlen, akinek a Szent Szellem a szívben van! Isten a gyülekezeti testbe nem helyez prófétákat arra, hogy az emberek élete felett rendelkezzenek, és az egyének életét vezessék, vagy megmondják, hogy hova fektesse az illető a pénzét, vagy milyen ruhába öltözködjön, hol vegye az új kocsiját! Nem ez a célja a próféta elhívásnak! Ha valaki ilyen célra használja, akkor tévesen használja az elhívását!

Ennek ellenére teljes Magyarország szerte ilyen funkcióban lehet találkozni!

Nem kell, hogy fanatikus módon hagyjad magadat vezetni! Köszönjük az igazat az Úrtól! És élvezzétek az Úr valóságos jelenlétét! És figyeljétek arra, mit tanít a Biblia a szellemi ajándékokról, és a szellemi elhívásokról, a szolgálatokról. Különböző fajta működési módok vannak.

1Korinthus 12:1

„A szellemi ajándékokra nézve pedig nem akarom, atyámfiak, hogy tudatlanok legyetek.”

Pál itt többről beszél, mint szellemi ajándékokról. A Bibliában az 'ajándék' szó dőlt betűvel íratatik, ami azt jelenti, hogy később lett hozzátéve. Az eredeti görög szövegben nem találod meg ezt a szót. Az eredeti szövegben csak annyit találsz meg, hogy "szellemi" – ami azt jelenti, hogy a Szent Szellemtől való.

Tehát így szól az Ige: *a Szent Szellemtől való dolgokról nézve pedig nem akarom, hogy tudatlanok legyetek. Nem szeretném, ha tudatlanok lennétek!*

Tehát vonatkozik ez a szellemi ajándékokra, az ajándékok működésére, és a szolgálatok különbözőségére, és vonatkozik a Szent Szellem kilenc fajta ajándékára.

Ez az Ige folyamatos olvasásban vonatkozik Jézus Krisztus egész gyülekezeti testére. Az emberi testet használja példaként a gyülekezeti test felépítésére. Az emberi testünk egyik tagja nem mondhatja a másiknak, hogy: *rád nincsen szükség*. Mindannyian szükségét vesszük a másiknak!

1Korinthus 12:28

„És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodszor prófétácul, harmadszor tanítócul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit.”

Miről van szó? Ezek a szolgálati ajándékok és elhívások, amelyek a gyülekezet számára adattak, a szolgálati elhívások szolgálati ajándékokkal kell, hogy legyenek felszerelve. És Isten nem akarja, hogy a szellemi dolgok iránt tudatlanok legyünk!

Figyeljétek meg, hogy különbség van a működésben is! A szellemi ajándékok és a szolgálati ajándékok között is meg fogjátok találni a különbséget. Mindannyiunkra szükség van!

Itt kerülünk bajba a következőknél: nagyon nehéz az számunkra, hogy egyensúlyban maradjunk. A gyülekezet hajlamos a szélsőségek egyik oldalára kiesni, vagy a másik oldalra. Ahelyett, hogy az út közepén maradna.

Ahogy látjátok: *„némelyeket rendelt az Isten először apostolokul.”* Ez a fajta elhívás sokfajta más elhívást foglal magában. Pál apostol mielőtt apostollá vált, tanár, tanító és prédikátor volt.

Az apostoli elhívás tehát minden további elhívást magában foglal. Az apostolnak tehát megvan a képessége arra, hogy embereket megváltásra vigyen. Arra is megvan a képessége, hogy pásztorkodjon, hogy gyülekezeteket hozzon létre, és gyülekezetek munkáját vezesse, és Isten akaratában tudjon mozdulni.

A prófétai szolgálat, amelyik az egyik az úgynevezett inspiratív szolgáltók közül. Az érzelmi megnyilvánulásokon alapuló szolgálat – ahelyett, hogy az elméjére alapulna a szolgálat.

Van tanítói szolgálat. Az ő szolgálata teológiai részre alapul, és az intellektusunk számára szolgál.

Ott van a pásztor szolgálata, arra, hogy az Isten nyáját vezesse, és hogy táplálja Isten nyáját.

És ott van az evangélista szolgálata.

Egyensúlyban vannak ezek a szolgálatok.

Sokszor akarják a gyülekezetek, hogy egy ember szolgálja mindezt. Azt akarják, hogy egy ember töltsen be az összeset, és az összes ajándékokat is. A gyülekezet nem lenne normális felépítésű, ha ilyen módon lenne felépítve. De bizonyára meglepődtek rajta, hogy mit képes tenni egy ember istenért.

Vannak, amikor az emberek ahelyett, hogy engedelmesek lennének Istenhez, és azt tennék, amire elhívást kaptak, megpróbálják a teljes széles skáláját lefedni a szolgálatukkal az összes többi elhívásnak is. És ezért, mivel a természeti erőforrásaikból próbálják ezt betölteni, nem tudják ezt teljesíteni.

De ha csak arra a részre kívánczunk, amire Isten elhívott, akkor egyre inkább szakértőivé válunk annak a területnek, amire Isten elhívott. Pontosan arra a területre, amire Isten elhívott. És ezáltal a gyülekezetit test többet tud hasznosítani a szolgálatunkból.

A legsikeresebb pásztorok például nem nagy prédikátorok. Én már dolgoztam 1-2 igazán sikeres pásztorral. Nem voltak igazán nagy prédikátorok! Nem voltak olyan nagy képességeik, mint esetleg más pásztoroknak. De a legfontosabb jellegzetességük megvolt, ami egy pásztornak szükséges: szerették a nyájukat. Az igazi pásztor életét adja a juhaiért.

Mi a legfontosabb eleme egy gyülekezet pásztorkodásának? Hogy a pásztor győzedelmessé vigye a nyáját. Ami pedig azt jelenti, hogy ha segítségért jön valaki, mindig a megfelelő válasza legyen meg a pásztornak – és ez a válasz mindig csak Istentől jöhet.

Ez az igazság!

Láttam ilyen pásztorokat már! Ezek a pásztorok igazi ajándék Istentől! Láttam már pásztor szolgálatban, amikor olyan kérdésre válaszolt, amire ő a saját erejéből nem lett volna képes, de Isten megválaszolta a kérdést. Isten felszerelte őt, hogy helyt tudjon állni abban az elhívásban. Nem a természeti erejéből, hanem a szelleméből tudta megadni a választ. Isten megadta a számára a választ a bölcsesség szava által. Természetfeletti kijelentést kapott.

Ha egy ember elhívást kap ebbe a hivatalba, akkor természetfeletti módon Isten felszereli a képességekkel, Isten erejével, Isten Szellemével - és ezért köszönet jár Istennek!

Ezt szeretném, ha megértenétek, hogy minden ember számára szükséges, hogy megtalálja a helyét Jézus gyülekezeti testében.

Néha úgy gondoljuk, hogy Isten elhívott minket, vagy valaki azt mondja rólunk, vagy valaki azt mondja neked - de az Úr nem hívott el valójában szolgálatra.

Nagyon sok ilyen emberrel találkoztam, akiknek nem volt szent elhívásuk az Úrtól, nem volt kenet az életükön! Az ember ilyenkor csak a saját szelleméből, vagy a saját intellektusából beszél. Sokkal jobban járnának ezek az emberek, és mindenki más, ha azon a területen maradtak volna, ahová az Úr elhívta őket!

Isten nem akarja, hogy valamibe belekezdj, amit azért kezdesz el, mert valaki más tanácsolta neked. Kell, hogy szent elhívásod legyen az Úrtól szolgálatra! És ha ez megvan, akkor még mindig fejlődnöd kell az Úrban! Fel kell építeni magadban Isten Igéjét. Képesé kell tenni magadat arra, hogy Isten tudjon használni a szolgálatban. Meg kell tanulnod az Úr útjait!

Erről szól az egész Biblia, hogy be tudj illeszkedni oda, ahol Isten tud használni!

A szolgálati ajándékokat azért adta az Úr, hogy a hit egységére eljussanak a hívők.